

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: J. Š., zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Městský úřad Trhové Sviny**, se sídlem Žižkovo náměstí 32, Trhové Sviny, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 16/2020-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, řízení před správními orgány a obsah správních spisů

[1] Žalobou ze dne 24. 4. 2020 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v neoprávněné evidenci zákazu řízení motorových vozidel podle § 119 odst. 2 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost odstranit z registru řidičů záznam o tom, že žalobce měl ode dne 1. 3. 2019 do 1. 3. 2020 uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, tj. vozidel skupiny AM, A1, A2, A, B1 a B.

[2] Žalovaný vydal dne 18. 2. 2019 příkaz č. j. MUTS/4567/19/Hal, sp. zn. DOP/529/19/Kra, kterým uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) silničního zákona, neboť se v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) silničního zákona odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Příkaz byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 20. 2. 2019. Byl mu jím uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku a pokuta ve výši 25.000 Kč. Dne 26. 2. 2019 žalobce podal proti příkazu včasný odpor, a to prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu osoby, která jej podala. Z úředního razítka je zjevné, že v podání se nacházel toliko jeden list, který je součástí správního spisu, a neobsahovalo plnou moc pro zmocněnce. Odpor byl dne 3. 3. 2019 potvrzen screenshotem, tedy grafickým snímkem původního e-mailu. Otisk razítka opět obsahuje informaci o tom, že podání sestává pouze z jednoho listu. Podání tedy opět postrádalo plnou moc pro žalobcova zmocněnce.

[3] Dne 19. 3. 2019 bylo žalobci do vlastních rukou doručeno oznámení o pokračování v řízení a předvolání k ústnímu projednání přestupku. Žalobce se nedostavil, ani se neomluvil.

[4] Dne 26. 4. 2019 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MUTS/11161/19/Hal („prvostupňové rozhodnutí“), kterým žalobce uznal vinným, přičemž rozhodnutí mu bylo doručeno do vlastních rukou.

[5] Dne 14. 6. 2019 obdržel žalovaný žalobcovo neodůvodněné (blanketní) odvolání, které nebylo podepsáno. P. K. v něm byl uveden jako kontakt pro „neoficiální komunikaci“. Plná moc pro žalobcova zmocněnce, resp. pro P. K., přiložena nebyla. Žalovaný vyzval k doplnění podaného odvolání, a tuto výzvu doručoval jak žalobci (doručeno fikcí), tak P. K. do datové schránky (doručeno 2. 7. 2019).

[6] Dne 8. 7. 2019 bylo žalovanému doručeno doplněné odvolání spolu s plnou mocí pro P. K.. Podání sestávalo ze dvou listů – doplněného odvolání a plné moci pro zmocněnce. V rámci spisového materiálu to bylo poprvé, co spis prokazatelně obsahoval plnou moc pro žalobcova zmocněnce. Odvoláním žalobce přesto žalovanému vytýkal, že mělo být doručováno zástupci namísto žalobci, žalobce osobně měl podat toliko odpor.

[7] Žalobce postoupil spis k přezkumnému řízení Krajskému úřadu Jihočeského kraje ve smyslu § 100 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Krajský úřad vydal dne 21. 10. 2019 rozhodnutí č. j. KUJCK 120063/2019, kterým v přezkumném řízení zrušil prvostupňové rozhodnutí z toho důvodu, že žalobcem podaný odpor prostřednictvím e-mailu nesplňoval zákonné podmínky ve smyslu § 37 odst. 2 a 4 správního řádu, a tudíž prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s překážkou *res iudicata*. Příkaz tedy dle krajského úřadu nebyl účinně zrušen odporem podaným toliko e-mailem bez elektronického podpisu.

[8] Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020, č. j. KUJCK 34645/2020 („zrušovací rozhodnutí“) pak v přezkumném řízení krajský úřad zrušil své předchozí rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019,

č. j. KUJCK 120063/2019, neboť dospěl k závěru, že žalobcem podaný odpor prostřednictvím e-mailu byl řádně doplněn spolu s plnou mocí k zastupování žalobce datovou zprávou, kterou však žalovaný do spisu nezaložil. Žalobce tedy dle krajského úřadu podal odpor řádně a včas, přičemž rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019, kterým krajský úřad zrušil prvostupňové rozhodnutí, nemělo být vůbec vydáno.

[9] Dne 5. 5. 2020 vydal krajský úřad rozhodnutí č. j. KUJCK 57103/2020, jímž (opětovně) zrušil prvostupňové rozhodnutí, a to pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost z důvodu nezákonného doručování písemností žalobci a pro uplynutí zákonných lhůt pro projednání přestupku, a zároveň řízení zastavil. Krajský úřad vytkl žalovanému, že po doplnění odporu datovou zprávou i nadále zasílal písemnosti přímo žalobci, ačkoli ten byl již na základě plné moci doručené dne 3. 3. 2019 zastoupen P. K., tudíž mělo být doručováno žalobcovu zvolenému zástupci. Tímto postupem bylo dle krajského úřadu řízení zatíženo nezhojitelnou procesní vadou. Zároveň krajský úřad konstatoval, že od spáchání přestupku uplynul jeden rok, přičemž ho nelze projednat, a řízení o přestupku musí být zastaveno.

[10] Obě výše zmíněná rozhodnutí krajského úřadu byla žalovanému doručena až dne 19. 5. 2020. Až tohoto dne se tedy žalovaný prokazatelně dozvěděl o existenci obou těchto rozhodnutí.

II. Posouzení věci krajským soudem

[11] Krajský soud v Českých Budějovicích zásahovou žalobu zamítl. Uvedl, že záznam o zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl do žalobcovy evidenční karty zapsán poté, co bylo krajským úřadem zrušeno prvostupňové rozhodnutí, a tedy poté, co příkaz nabyl právní moci. V tomto ohledu tedy žalovaný nepochybil.

[12] Dále se krajský soud zabýval otázkou případné existence nezákonného zákazu v okamžiku, kdy krajský úřad dne 5. 3. 2020 zrušil své rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019, aby následně rozhodnutím ze dne 5. 5. 2020 opětovně zrušil prvostupňové rozhodnutí a řízení zastavil. Shledal, že v době, kdy byl žalobci uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, ještě nebyla vydána rozhodnutí krajského úřadu ze dne 5. 3. 2020, č. j. KUJCK 34645/2020, a ze dne 5. 5. 2020, č. j. KUJCK 57103/2020. Tato rozhodnutí, jimiž bylo jednak zrušeno zrušovací rozhodnutí krajského úřadu a jednak zrušeno prvostupňové rozhodnutí a řízení o přestupku zastaveno, byla vydána až poté, co žalobce trest zákazu činnosti vykonal. Pokud tedy byl v registru řidičů veden záznam o tom, že žalobci byl ode dne 1. 3. 2019 do dne 1. 3. 2020 uložen zákaz činnosti, nemohlo se jednat o nezákonný zásah.

[13] Nadto krajský soud konstatoval, že součástí žalobcem podaného odporu nebyla plná moc pro P. K. (či jinou osobu). Žalobce tuto skutečnost neprokázal, nedoložil, že by plnou moc spolu s odporem podal, ani kopie datové zprávy o tom nevypovídá. Není rovněž pravdou, že by žalovaný do spisu nezaložil plnou moc či jinou listinu, která mu byla v souvislosti s projednáváním věci doručena. Takovému závěru, který si krajský úřad učinil, nic nenasvědčuje. Krajský úřad tak v podstatě pouze převzal argumentaci žalobce, aniž by své skutkové závěry věrohodně vysvětlil. Je zřejmé, že odpor nebyl podán řádně,

neboť ve správním spise absentuje plná moc pro P. K., vydaný příkaz tudíž nabyt právní moci. V situaci, kdy byl žalobcův přestupek, resp. zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ode dne 1. 3. 2019 do dne 1. 3. 2020, zaevidován do registru řidičů na základě účinného příkazu, který nabyt právní moci, nelze hovořit o tom, že by takovým postupem mohla být zkrácena žalobcova práva.

III. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[14] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku a zároveň rozhodl v rozporu se spisem.

[15] Podle stěžovatele není přípustné, aby krajský soud činil závěry o tom, že příkaz nabyt právní moci za situace, kdy se ze spisu podává (rozhodnutí krajského úřadu ze dne 5. 5. 2020, č. j. KUJCK 57103/2020), že řízení bylo pravomocně zastaveno. Stěžovatel nesouhlasí ani s důvody, pro které příkaz nabyt právní moci. Krajský soud tvrdí, že příkaz nabyt právní moci proto, že spolu s odporem nebyla doručena též plná moc. Tak tomu ovšem není; správní orgány považovaly příkaz za pravomocný nikoliv proto, že by nebyla předložena plná moc zástupce, ale proto, že údajně nebylo potvrzeno dle § 37 odst. 4 správního řádu podání odporu. V řízení však bylo vyjasněno, že šlo toliko o vadu podatelný žalovaného, který potvrzení podání (učiněného datovou schránkou) nezaevidoval, což ostatně žalobce doložil i soudu originálem datové zprávy. Nadto případná absence plné moci byla vadou odstranitelnou, nebylo tak namístě hledět na příkaz jako na pravomocný před jejím odstraněním. Skutečnost, že správní orgány považovaly vadu za odstraněnou, a naopak nikdy nepovažovaly (neměly považovat) příkaz za pravomocný, je prokázána pravomocným rozhodnutím o zastavení řízení.

[16] Tvrdí-li krajský soud, že v době, kdy žalovaný záznam o zákazu řízení učinil, ještě nebylo vydáno rozhodnutí krajského úřadu o zrušení jeho dřívějšího rozhodnutí, kterým bylo zrušeno původní prvostupňové rozhodnutí o přestupku, pak jde o rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť krajský soud netvrdí, ke kterému dni byl záznam učiněn. Z hlediska zásahové žaloby je zcela nerozhodné, zda žalobce trest vykonal, či nikoliv. Pro žalobce je podstatné, aby v kartě řidiče neměl uveden záznam o pravomocně uloženém správním trestu zákazu řízení za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) silničního zákona, když rozhodnutí o takovém přestupku nenabylo právní moci, pouze na něm byla právní moc nesprávně vyznačena.

[17] Kasační stížnost dále obsahuje obsáhle odůvodněný nesouhlas stěžovatele a jeho zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.

[18] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na své vyjádření k žalobě.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[19] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem, a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu. Stěžovatel namítá, že rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť krajský soud netvrdí, ke kterému dni byl záznam v registru učiněn.

[22] Námitka nepřezkoumatelnosti je nedůvodná. Krajský soud v bodě 28 rozsudku výslovně popsal, že záznam o zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl do stěžovatelovy evidenční karty zapsán poté, co bylo krajským úřadem zrušeno prvostupňové rozhodnutí, a tedy poté, co příkaz nabyl právní moci. Na příkazu samotném je pak na otisku úředního razítka uvedeno, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 3. 2019, přičemž právní moc byla vyznačena dne 25. 11. 2019 (první rušící rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno dne 21. 10. 2019). Ze spisu se jiné skutečnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na jiné datum záznamu z registru, nepodávají, a ani stěžovatel datum záznamu nijak nezpochybňuje. Není ani zřejmé, co z této skutečnosti dovozuje pro svoji argumentaci ve věci samé.

[23] Stěžovatel dále namítá, že pokud správní orgány v rámci své pravomoci svěřené zákonem rozhodly tak, že řízení se zastavuje a takové rozhodnutí nabylo právní moci, není přípustné, aby soud tento závěr přehodnocoval a svůj úsudek činil na základě premisy, že „příkaz nabyl právní moci“.

[24] Nejvyšší správní soud se závěrem stěžovatele nesouhlasí. Jakkoliv zásadně platí presumpce správnosti rozhodnutí správního orgánu, nebylo-li zrušeno nadřízeným správním orgánem nebo soudem, v podmínkách projednávané věci je zřejmé, že se krajský soud musel zabývat otázkou právní moci prvostupňového rozhodnutí. Nemohl by jinak totiž posoudit otázku případné existence nezákonného zákazu v okamžiku, kdy krajský úřad dne 5. 3. 2020 zrušil své rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019, aby následně rozhodnutím ze dne 5. 5. 2020 opětovně zrušil prvostupňové rozhodnutí a řízení zastavil. Rovněž nelze odhlédnout od situace, že postup krajského úřadu byl v této věci rozptýlen všemi směry (viz shora popsany obsah rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 10. 2019, 5. 3. 2020 a 5. 5. 2020).

[25] Stěžovatel nesouhlasí ani s důvody, pro které příkaz nabyl právní moci. Krajský soud tvrdí, že příkaz nabyl právní moci proto, že spolu s odporem nebyla doručena též plná moc. Stěžovatel zde však vytrhává argumentaci krajského soudu z kontextu, a jeho závěr prezentovaný v kasační stížnosti proto není pravdivý. Krajský soud v bodě 33 jednoznačně popisuje, že odpor podaný stěžovatelem dne 27. 2. 2019 nesplňoval zákonem stanovené náležitosti deklarované v § 37 správního řádu a současně vysvětluje, proč k tomuto závěru dospěl. Nejvyšší správní soud se s posouzením krajského soudu

ztotožňuje, neboť správní spis rovněž ověřil a skutečnosti zjištěné krajským soudem odpovídají jeho obsahu (viz rovněž shrnutí v bodech 2 až 10 shora).

[26] Odkaz na plnou moc, která nebyla doručena spolu s odporem, učinil krajský soud v reakci na argumentaci krajského úřadu, který ve svém rozhodnutí konstatuje ničím nepodloženou skutečnost, že žalovaný opomněl do spisu plnou moc pro P. K. založit. Z doručanky datové zprávy ID:653778775 (čl. 48 správního spisu) nevyplývá, že by podaný odpor byl doručen spolu s plnou mocí pro zastupování žalobce P. K. Z doručanky datové zprávy se toliko podává, že její příloha obsahuje pdf soubor „6-odpor mail“, a právě ten je ve formě screenshotu součástí správního spisu (čl. 11), plná moc v jeho textu však udělena není. Plná moc pro zastupování žalobce zmocněncem P. K. byla prokazatelně žalovanému doručena a do správního spisu založena až dne 8. 7. 2019. Nejvyšší správní soud s tímto zjištěním krajského soudu plně souhlasí.

[27] Stěžovatel v kasační stížnosti konečně uvádí, že v řízení bylo vyjasněno, že šlo toliko o vadu podatelny žalovaného, který potvrzení podání (učiněného datovou schránkou) nezaevidoval, což ostatně stěžovatel doložil i soudu originálem datové zprávy. Nejvyšší správní soud konstatuje, že z obsahu spisu krajského soudu je zřejmé, že stěžovatel žádný originál datové zprávy krajskému soudu nepředložil. Jeho námitky tak nejsou důvodné.

[28] Polemikou týkající se nezveřejňování osobních údajů a plné anonymizace rozsudků se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval, proto nebude své úvahy opakovat a ve stručnosti odkazuje na svá předchozí rozhodnutí (usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017-161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, či ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33, a mnohé další).

V. Závěr a náklady řízení

[29] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[30] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2021

JUDr. Josef Baxa

předseda senátu